

[Keld Andersen]

kunnet komme til forhandling sammen med de forslag, vi i dag har til behandling, hvilket jeg stærkt beklager.

Jeg vil i øvrigt benytte denne lejlighed til at udtrykke den opfattelse, at vi nok gør klogt i at indstille os på, at vi i Danmark aldrig igen når op på et boligbyggeri i en størrelsesorden som den, vi har kendt i løbet af 1960erne og 1970erne. Et årligt boligbyggeri på omkring 20.000 boliger er efter min opfattelse langt mere realistisk, og på denne baggrund kunne jeg ønske mig, at vi snarest her i folketinget fik en debat om, hvordan og hvor meget og for hvem vi fremover skal bygge i Danmark. Kort sagt efterlyser jeg en debat om den fremtidige boligpolitik her i landet.

Så er der regeringens forslag til ændringer i realkreditloven. Det forekommer mig på en række områder at være en gang uigennemtænkt og usammenhængende makværk, som vist kun regeringen og dens forligspartier kan se nogen sammenhæng i.

Ifølge boligministerens egne udtalelser har hensigten været at fjerne unødigt kineseri og overflødig administration, og det er da en udmærket målsætning. Desværre er det så som så med det administrativt rationelle, og kineseriet fjerner man ved at indføre nyt kineseri. Jeg medgiver gerne regeringen, at der er visse positive ting i forslaget om ændring af realkreditlovgivningen, som vi måske nok kan tilslutte os. Men hvorfor har man ikke, når man alligevel skal ændre, fjernet sondringen mellem almindelig og særlig realkredit? Er det, fordi man fortsat vil belaste tinglysningskontorerne landet over med ca. 70.000 fuldstændig unødvendige og overflødige tinglysninger, som opretholdelsen af denne sondring afstedkommer? Hvorfor er det ikke med i forslaget, når vi netop for et øjeblik siden har hørt boligministeren udtale, at han egentlig er positiv over for denne tanke?

Jeg har desuden meget vanskeligt ved at se den højere visdom i den del af boligministerens forslag på realkreditområdet, der omhandler belåningsregler for industri og håndværk, og jeg kan slet ikke se, at denne del af forslaget overhovedet indeholder nogen som helst form for forenklet administration. I forbindelse med septemberforliget 1977 fik vi nogle ændringer, som var et skridt i den rigtige retning. Så vidt jeg forstår ministerens

forslag, vil man nu ikke alene gå tilbage til det, der var gældende før september 1977, men tillige lægge op til, at man nu skal arbejde med endnu flere lånegrænser og endnu flere procentsatser, hvilket må virke helt uforståeligt for de mennesker, der til daglig skal arbejde efter realkreditloven.

Jeg håber, at ministeren vil se velvilligt på de ønsker, jeg har fremført om ændringer i realkreditbelåningen. Jeg kan i så fald love en positiv udvalgsbehandling, hvor vi vil forsøge at bidrage med konstruktive ændringsforslag i håb om et noget bedre slutresultat end det, ministeren her har fremlagt. Jeg kan ikke love, at det bliver alene ved det, jeg har omtalt her, men af hensyn til tiden må man jo begrænse sig. Jeg kunne også tænke mig, at vi kiggede lidt på ændrede regler for ejerskiftebelåning, men jeg håber, at vi kan komme tilbage til det i udvalget.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, at den foreslåede forhøjelse af kvoten for det almennyttige byggeri fra 7.000 til 10.000 boliger på årsbasis vil have nogen positiv virkning, hverken som beskæftigelsesfremmende foranstaltning eller som statsfinansielt initiativ betragtet.

Vi har i 1970erne meget stærkt oplevet de ulemper, som en alt for voldsom oppumpning af den almennyttige boligsektor fik for boligselskaberne, som ikke kunne leje boligerne ud i samme takt, som de blev opført i, og ikke mindst for lejerne, som måtte se i øjnene, at de for hvert eneste år, der gik, blev stadig mere afhængige af overførsler fra de offentlige kasser, dels i form af boligsikringsordning, dels i form af stadig kraftigere subsidieringsordninger i forhold til boligselskaberne. Det var en utilfredsstillende udvikling, som vi ikke synes man på ny skal accelerere.

Med hensyn til de statsfinansielle virkninger savner fremskridtspartiet oplysning om, hvordan regeringen agter at fremskaffe de mere end 1,5 mia kr., der anses for at være merudgiften oven i de milliardbeløb, der i forvejen placeres i denne sektor. Vi savner sammenhængen imellem forslag som dette og det meget stærke behov, der er for at bringe balance i det offentliges udgifter. Vi synes, det er ude af takt med 1980ernes krav at be-